Súd:	Okresný súd Košice I
Spisová značka:	35C/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7117222207
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Lenka Bowker
ECLI:	ECLI:SK:OSKE1:2019:7117222207.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX C., korešpondenčná adresa: D. C. X, C., štátny občan SR, zastúpený Mgr. Pavlom Kissom ml., advokátom, Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. F. XX, XXX XX C., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Martinom Fabiánom, advokátom, Štúrova 20, 040 01 Košice, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zdržať sa šírenia nepravdivých alebo urážlivých informácii o žalobcovi, ktoré by boli spôsobilé znížiť dôstojnosť žalobcu alebo jeho vážnosť v spoločnosti alebo zasiahnuť do jeho občianskej cti.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý sa žalobcovi ospravedlniť formou listu nasledovného znenia vlastnoručne podpísaného žalovaným adresovaného a zaslaného žalobcovi na jeho adresu trvalého pobytu C. X, XXX XX C. a to do piatich dní od právoplatnosti rozsudku: „Ja, A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX C. sa týmto ospravedlňujem pánovi A. B., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, C. za moje nepravdivé tvrdenie uvedené v emailovej správe zo dňa 11. marca 2017, zaslanej z emailovej adresy B., adresovanej na emailovú adresu B., E., G., H.,E.,I.,G.,J.,C.,I.,F.,K.,L.,E.,M., N. a G., že pán A. B. by nemal byť tak často „zhúlený“, lebo potom vypisuje svoje bludy ako aj za moje urážajúce tvrdenie uvedené v emailovej správe zo dňa 4.5.2017, zaslanej z emailovej adresy B., adresovanej na emailovú adresu B., C.,A.,I.,L.,H.,I.,N., O., G., P., F., G., A., G., A., I., H., F., G., K., N., M., F., F., E. a E. v znení: Marcelko súkromne som ti napísal predvčerom, že by si nemal byť tak často „zhúlený“, lebo potom vypisuješ bludy ....“.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý sa žalobcovi ospravedlniť počas najbližšieho zasadnutia Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Sever uskutočneného po právoplatnosti tohto rozsudku slovne a osobne v tomto znení: „Ja, A. B., narodený XX.X.XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX C. sa týmto ospravedlňujem pánovi A. B., narodenému X.XX.XXXX, trvale bytom C. X, C. za moje správanie na XVIII. zasadnutí Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Sever, konaného dňa 19.4.2017, keď na žiadosť p. B., aby som odvolal svoje vyjadrenia o tom, že je pod vplyvom drog som odpovedal, že na svojom vyjadrení trvám.“

IV. Žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch z a m i e t a .

V. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej konkrétnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.9.2017 domáhal, aby súd vydal rozsudok v nasledovnom znení:
I. Žalovaný je povinný zdržať sa šírenia nepravdivých alebo urážlivých informácii o žalobcovi, ktoré by boli spôsobilé znížiť dôstojnosť žalobcu alebo jeho vážnosť v spoločnosti alebo zasiahnuť do jeho občianskej cti.
II. Žalovaný je povinný sa žalobcovi ospravedlniť formou listu nasledovného znenia vlastnoručne podpísaného žalovaným adresovaného a zaslaného žalobcovi na jeho adresu trvalého pobytu C. X, XXX XX C. a to do piatich dní od právoplatnosti rozsudku: „Ja, A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX C. sa týmto ospravedlňujem pánovi A. B., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, C. za moje nepravdivé tvrdenie uvedené v emailovej správe zo dňa 11. marca 2017, zaslanej z emailovej adresy B., adresovanej na emailovú adresu B., E., G., H., E., I., G., J., C., I., F., K., L., E., M., N. a G., že pán A. B. by nemal byť tak často „zhúlený“, lebo potom vypisuje svoje bludy ako aj za moje urážajúce tvrdenie uvedené v emailovej správe zo dňa 4.5.2017, zaslanej z emailovej adresy B., adresovanej na emailovú adresu B., C., A., I., L., H., I., N., O., G., P., F., G., A., G., A., I., H., F., G., K., N., M., F., F., E. a E. v znení: Marcelko súkromne som ti napísal predvčerom, že by si nemal byť tak často „zhúlený“, lebo potom vypisuješ bludy ....“.
III. Žalovaný je povinný sa žalobcovi ospravedlniť počas najbližšieho zasadnutia Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Sever uskutočneného po právoplatnosti tohto rozsudku slovne a osobne v tomto znení: „Ja, A. B., narodený XX.X.XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX C. sa týmto ospravedlňujem pánovi A. B., narodenému X.XX.XXXX, trvale bytom C. X, C. za moje správanie na XVIII. zasadnutí Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Sever, konaného dňa 19.4.2017, keď na žiadosť p. B., aby som odvolal svoje vyjadrenia o tom, že je pod vplyvom drog som odpovedal, že na svojom vyjadrení trvám.“
IV. Žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch zamieta.
Zároveň žiadal aj náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobca v žalobe tvrdil nasledovné skutočnosti: Žalovaný pôsobí vo funkcii starostu mestskej časti Košice – Sever a zároveň ako poslanec mestského zatupiteľstva Košice. Žalobca pôsobí ako poslanec mestského zastupiteľstva Košice, ako aj poslanec miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice – Sever. Dňa 11.marca 2017 mu žalovaný zaslal email, v ktorom ho označil za „zhúleného“. Tento email pritom v kópii zaslal aj ostatným poslancom miestneho zastupiteľstva. Dňa 04. mája 2017 mu opäť zaslal email, ktorý v kópii zaslal aj horeuvedeným poslancom, kde zopakoval, že som „zhúlený“, resp. ak som zhúlený, nemám vypisovať. Dňa 19.04.2017 sa konalo XVIII. zasadnutie Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Sever, na ktorom vyzval žalovaného, aby odvolal nevhodné vyjadrenia na jeho osobu a že je pod vplyvom drog. Žalovaný odpovedal, že na svojom vyjadrení trvá. Toto zastupiteľstvo bolo pritom verejné a vysielalo sa prostredníctvom internetu. Doteraz je možný záznam z toho zastupiteľstva sledovať na internete, napríklad na adrese L.:// Q." Q. /obcianskianezavisli/ videos/1906414282910187/ v čase cca od 05:00 do 07:00 min. Podobnými vyjadreniami žalovaného na jeho adresu, že sa nachádza pod vplyvom drog, resp. inými hrubými a nevyberanými útokmi žalovaný komentuje jeho osobu aj v priamej pracovnej korešpondencii s ním, či pri pracovných rozhovoroch s ním. Napriek opakovaným výzvam z jeho strany, s touto aktivitou žalovaný neskončil. Takýmto konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä do práva na ochranu dobrého mena a občianskej cti. Žalovaný neoprávnene rozširuje o ňom nepravdivé informácie, ktorými ho úmyselne dehonestuje pred verejnosťou, poslancami a kolegami, pričom takto znižuje jeho dôstojnosť pri jeho práci poslanca ako aj v spoločnosti ako takej. Na vyvrátenie nepravdivých tvrdení žalovaného, o vplyve drog na jeho osobu a jeho konanie, žalobca podstúpil toxikologické vyšetrenie prostredníctvom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pracovisko SLAPA, Letná 47, 040 01 Košice. Výsledok bol na všetky drogy negatívny. Žalovaný do dnešného dňa neupustil od svojho konania voči jeho osobe.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 28.3.2018 uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť a priznať mu náhradu trov súdneho konania, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia. Žalobcom uplatňované nároky neuznáva a skutočnosti uvádzané žalovaným považuje za nepravdivé, účelové a zavádzajúce a zároveň petit žaloby č. I považuje za neurčitý a nevykonateľný. On nikdy neuviedol, že žalobca je pod vplyvom drog, a predmetnú skutočnosť nie je možné vyvodiť z mojich výrokov uvádzaných v e- mailoch zo dňa 11.03.2.017 a dňa 04.05.2017, kde len uviedol, že „ak je zhulený", a alebo „nemal by byť tak často zhulený". Pokiaľ vychádzame z obsahovej definície slova húliť, -ii, - ia nedok. nár. expr. (čo), tak v zmysle Slovníka slovenského jazyka, predmetné slovo

v slovenskom jazyku znamená otvárať, vyvaľovať (oči): Chlapci húlia oči. (taj.) V dnešnej hovorovej reči sa bežne používa slovo huliť, ktoré je prevzaté z českého jazyka z českého slova huliť, čo však v žiadnom prípade neznamená užívať drogy, ako to účelovo vo svojej žalobe uvádza žalobca, ale znamená fajčiť. Z týchto dôvodov, ani ním použitý výraz byť zhulený v žiadnom prípade nie je možné vykladať, ako jeho vyjadrenie, že žalobca je pod vplyvom drog. Z obsahu zápisnice z XVIII. zasadnutia Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice- Sever konaného dňa 19.04.2017, rovnako vyplýva iba, že na výzvu žalobcu uviedol, že na svojom vyjadrení uvedenom v emaile zo dňa 11.03.2017, na ktorý na zasadnutí miestneho zastupiteľstva poukázal sám žalobca, trvá. Nikdy v emailoch zo dňa 11.03.2017 a dňa 04.05.2017 a na XVIII. zasadnutí Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice-Sever konaného dňa 19.04.2017 neuviedol, že žalobca je pod vplyvom drog, a tým zároveň nemohol zasiahnuť do práv na ochranu dobrého mena a občianskej cti žalobcu. S poukazom na judikatúru súdov je toho názoru, že ním uvádzané výroky uvedené v e- mailoch zo dňa 11.03.2017 a dňa 04.05.2017, v žiadnom prípade aj s poukazom na skutočnosť, kým a kde boli predmetné výroky uvádzané, a s poukazom za akých okolností boli uvádzané, neboli objektívne spôsobilé, aby z nich žalobcovi vznikla akákoľvek ujma na jeho právach chránených ustanovením § 11 OZ, a predmetné skutočnosti o vzniku ujmy na právach chránených ustanovením §11 OZ nevyplývajú ani z obsahu žaloby, a ani z dôkazov na ktoré vo svojej žalobe poukazuje žalobca. Vo vzťahu k žalobcom uplatňovaným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uvádza, že rovnako predmetné ním uplatňované nároky považujem za nedôvodné. Predmetnými výrokmi nemohlo dôjsť a nedošlo k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti žalobcu v spoločnosti v značnej miere v zmysle § 13 OZ, čo je základným zákonným predpokladom pre priznanie nárokov na náhradu nemajektovej ujmy v peniazoch.

4. Žalobca na uvedené reagoval replikou zo dňa 7.5.2018, kedy uviedol, že je pre ňho nepredstaviteľné, ako mal či mohol na žalovaného vyvaľovať oči v prípade, ak mu zaslal emailom požiadavku na odpoveď a teda sa nejednalo o osobnú komunikáciu tvárou v tvár. Rovnako žalovaný, ako jeho bývalý zamestnávateľ a priamy nadriadený dobre vie, že je nefajčiar. Naopak, asi každý, kto počuje slovo húliť, si ako prvé predstaví fajčenie marihuany, hašišu, alebo iných drog, nie vyvaľovanie očí. Taktiež je potrebné v tomto prípade prihliadať na kontext správ. Snáď nám nechce žalovaný tvrdiť, že tým myslel, že nič mu z toho nevychádza, len to, že sústavne vyvaľuje oči. To je jednak smiešne, ale aj absurdné. Rovnako sa slovo húliť v žiadnom prípade nepoužíva v hovorovej reči na Slovensku s významom fajčiť (obyčajné cigarety). To ako sa tento výraz používa v Česku je irelevantné. Ako volený zástupca obyvateľov - poslanec mestskej časti Košice Sever a poslanec mesta Košice bol pripravený strpieť istý diskomfort v rámci výkonu svojej funkcie. Toto konanie však už prekračuje hranice slušného správania sa a komunikácie zo strany žalovaného. Jeho cieľom je za každú cenu očierniť jeho osobu a odradiť ho tak od pôsobenia v rámci verejného života či zastávania volených funkcií. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, intenzitu zásahu do jeho dobrého mena a občianskej cti považuje za značnú, keďže sa nejedná o ojedinelý prípad, ale o systematické, dlhotrvajúce konanie žalovaného s jasným úmyslom, ktorý popísal už vyššie. S takýmto konaním neprestal žalovaný ani po podanej žalobe. Výroky znižujúce žalobcovu vážnosť v spoločnosti sú spôsobom konania žalovaného, keď sa neštíti verejne potvrdiť, že na týchto vyjadreniach trvá, pred všetkými poslancami miestneho zastupiteľstva či šíriť difamačné informácie na mestskom zastupiteľstve, pričom si je vedomý, že to je mediálne sledované zástupcami novinárskej obce, vysiela sa naživo na internete, nahráva, dostane do úradného záznamu - zápisnice z rokovania a bude tak verejne šíriteľné aj v budúcnosti. To nasvedčuje tomu, že žalovaný nemá žiadny záujem na tom, aby sa vyvaroval takéhoto konania voči nemu a je mu úplne jedno, aké budú mať jeho vyjadrenia dopad na hodnotenie spoločnosti voči jeho osobe a že jeho vážnosť v spoločnosti takýmito vyjadreniami značným spôsobom znižuje. Naopak, je si svojho konania očividne plne vedomý a práve zníženie spoločenskej vážnosti jeho osoby je motiváciou a cieľom jeho konania. Od tohto konania žalovaného do dnešného dňa neodradila ani vedomosť, že na neho podal žalobu o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy. Cieľom vyjadrení a konania žalovaného bolo spôsobiť zásah do jeho osobnosti, pretože žalovaný viackrát, pri rôznych príležitostiach, podsúval kolegom žalobcu a verejnosti myšlienku, že je pod vplyvom drog, čím sa snažil ho difamovať, „vysmievať sa mu", že nemá byť zhúlený, a pritom si iba plní svoj mandát poslanca a slušne sa pýta starostu mestskej časti na problém súvisiaci s mestskou časťou, načo dostane posmešnú odpoveď, plnú narážok na to, že je pod vplyvom drog, ktorá je v kópii zaslaná aj všetkým ostatným poslancom mestskej časti, práve z dôvodu, aby bola systematicky znižovaná moja vážnosť u kolegov. To má značný dopad na spoluprácu s ostatnými kolegami, nakoľko bol na základe týchto a ďalších obvinení vyzvaný viacerými kolegami z miestneho zastupiteľstva, aby sa vzdal pôsobenia vo funkcii člena komisie. Rovnako to má aj vplyv na výkon jeho poslaneckého mandátu, keďže si ho nemôže plniť zodpovedne a podľa jeho vedomia a svedomia. Musím si dvakrát rozmyslieť, či

napr. interpeluje otázkou starostu, keď vie, že môže čakať odpoveď plnú urážok a posmeškov. Konanie žalovaného sa nedá hodnotiť inak ako úmyselne difamujúce so snahou znížiť jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, pričom nie je ochotný upustiť od takéhoto konania ani v budúcnosti dobrovoľne.

5. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil nasledovné dôkazy: kópia emailu z 11.marca 2017, kópia emailu z 04. mája 2017, zápisnica z miestneho zastupiteľstva, nahrávka z miestneho zastupiteľstva na CD nosiči, kópia emailu z 09. marca 2017, výsluch žalobcu, výsluch svedkov K. C., poslanec miestneho zastupiteľstva MČ Košice Sever Kosmas Bekiaris, poslanec miestneho zastupiteľstva MČ Košice Sever Jaroslav Polaček, poslanec miestneho zastupiteľstva MČ Košice Sever I. R., poslanec miestneho zastupiteľstva MČ C. E. G. L., kontrolór MČ Košice Sever, výsledok toxikologického šetrenia z 21.04.2017.

6. Žalobca v konaní použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a replike, návrhy na vykonanie vyššie uvedených dôkazov a návrhy na vykonanie výsluchu svedkov.

7. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nepredložil a neoznačil žiadne dôkazy a v konaní použil ako prostriedky procesnej obrany iba jeho skutkové tvrdenia uvedené v jeho vyjadrení.

8. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, výsluchmi strán sporu, svedkov a zistil tento nasledovný skutkový stav:

9. Emailovou správou zo dňa 9.3.2017 žalobca reagoval na správu žalovaného dňa 6.3.2017 ohľadom hospodárneho nakladania s obecnými finančnými prostriedkami v samospráve, na čo žalovaný odpovedal emailom zo dňa 9.3.2017, kedy žalobcovi uviedol: „Marcelko zabudol si dolozit vieruhodny doklad o tvojej novej funkcii hovorcu G.. to ze si hovorca p. S. to uz je nam zname, ale skus sa viac zamerat na svoju trojrocnu "porno" kauzicku tvoj kosicky "CISTY DEN" v OaN ..... ci??? apropo: nemyl si prosim sneh s " bielym povzbudzujucim praskom " .... potom neviem ci si zgulovany alebo zhuleny .... -:)“

10. Následne diskusia medzi žalobcom a žalovaným pokračovala odpoveďou žalobcu v znení: „Pan starosta B., prosim zdrzte sa komentarov ked ste napity, potom plujete iba zbytocne nadavky a urazky a este ani tie na seba logicky vobec nenadvezujucu. O vyjadreni sa seriozne k veci ani nehovoriac. Myslim ze som predlozil jasny dokaz o vasej dvojtvarnosti a neschopnosti (vid predchadzajuci mail a prilozena sprava o NFK).
A preto si to co vylucujete nezasluzi ani dalsi komentar z mojej strany.“

11. Ďalšou reakciou žalobcu bol email z toho istého dňa v znení: „Marcel je pravda ze od " buzeratvsta k pedofilii je len krocik "??? a laskave ma viac neotravuj !!! ZHul sa mimo domu nech nerobis svojim najblissim hambu ! .... synak ...“

12. Následne žalovaný emailom zo dňa 11.3.2017 zaslaným žalobcovi a v kópii ostatným poslancom a ďalším osobám uviedol: „Marcelko sukromne som ti napisal predvcerom ze by si nemal byt tak casto "zhuleny", lebo potom vypisujes svoje bludy .....“

13. Emailom zo dňa 4.5.2017 žalovaný zaslal žalobcovi odpoveď na email ohľadom nadstavby obchodného domu MIER a v kópii ostatným poslancom a ďalším osobám v nasledovnom znení: „MARCEL OPAKUJEM !!!! Povedal som ti ak si "shuleny" NEVYPISUJ !!!! Venuj sa svojim LGBT aktivitam a maximalne otravuj svojich "Jarkov" ... hej aj toho z Korzara -:).....“

14. Zo zápisnice zo dňa XVIII. zasadnutia miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Sever konaného dňa 19.4.2017 súd zistil, že v rámci bodu IV. Správa o činnosti starostu MČ Košice – Sever poslanej B. uviedol, že dňa 11.3.2017 poslal email poslancom, aj starostovi, na ktorý dostal od starostu vulgárnu odpoveď, žiadal ospravedlnenie – odvolanie vyjadrenia, že je pod vplyvom drog. Starosta odpovedal, že na svojom vyjadrení trvá.

15. Z výsledku toxikologického vyšetrenia č. 308/2017 zo dňa 21.4.2017 súd zistil, že u žalovaného bol skrinning toxikologického vyšetrenia negatívny a v závere bolo uvedené, že v analyzovaných

biologických materiáloch (moč, vlasy) neboli použitými chromatografickými metódami identifikované žiadne toxikologicky významné látky vrátane omamných a psychotropných látok.

16. Žalobca v konaní vypovedal, že je poslancom Mestskej časti Košice – Sever od roku 2014, žalovaný je starostom mestskej časti. Ako poslanec mestskej časti má povinnosť dopytovať sa k určitým veciam starostu a má právo požadovať vysvetlenia a informácie. Žalovaný na otázky väčšinou nereaguje, alebo reaguje posmešne, či útočným spôsobom. Na jeho žiadosť zaslanú starostovi a v kópií aj všetkým poslancom mestskej časti, starosta reagoval difamačným výrokom. Na rokovaní miestneho zastupiteľstva ho požiadal, aby sa ospravedlnil a odvolal tento výrok. On ho zopakoval. Napriek podaniu žaloby a napriek jeho žiadosti, aby s týmto žalovaný prestal, tento naďalej používa takéto difamačné výroky, kde v poslednom týždni na oficiálnej stránke Mestskej časti Sever, na sociálnej sieti Facebook uviedol: „Marcel opakujem, prosím ťa v menších dávkach ťahaj“, „A. B. si psychopat, choď sa liečiť“, „A. B. opäť a dnes naposledy treba húliť v menších dávkach“ a rôzne iné výroky podobného charakteru, ktoré znižujú jeho hodnotu v spoločnosti. Za účelom preukázania, že to nie je pravda, si nechal vypracovať znalecký posudok RUVZ, ktorý dokazuje, že nie len v danom čase, ale aj viacej do minulosti nikdy nebol pod vplyvom drog. Toto je súčasťou rozsiahlej kampane, súčasťou politického boja, ale je to neadekvátna reakcia vzhľadom na vec, ktorú riešime. Kolegyne jeho mamy sa jej pýtajú, či to je pravda, že berie drogy. Žalovaného v minulosti po marci 2017 označil za zlodeja a klamára, nakoľko mu nevedel zodpovedať, odkiaľ dostal práva na fotografiu, na ktorú vlastnícke práva má on a pán G..

17. Žalovaný v konaní vypovedal, že každá jeho reakcia bola odpoveďou na nejakú akciu a to už je alebo email, alebo telefonát, alebo slovný kontakt, ktorý mohol odznieť na zastupiteľstvách mestskej časti. ich vzájomná komunikácia nie je vhodná. Uvedomuje si, že verejné osoby by takto nemali komunikovať, ale každá jeho reakcia bola vyprovokovaná. U žalovaného slovíčko zhúlený znamená fajčiť a myslí si, že žalobca fajčí v rôznych kontextoch, aj v sexuálnom kontexte. žalovaný nezvažoval ospravedlniť sa žalobcovi z dôvodu šikanózneho prístupu žalobcu. Bolo by to poníženie jeho osoby a taktiež samotného úradu, ktorý bol sústavne napádaný a obviňovaný z netransparentnosti, z nevýkonnosti, z nefunkčnosti. Žalobca sa veľmi rád hral s bielym práškom, alebo cukrom, tak ako naposledy v Bruseli na zájazde (rok si nepamätá). Za posledné volebné obdobie od roku 2014 do 2018 mu bolo zaslaných 136-137 emailov od žalobcu, ktoré boli aj odpoveďami na žalovaného reakcie.

18. V konaní vypovedal svedok T. F. G., ktorý uviedol, že žalobca je jeho priateľ, kolega. žalovaný opakovane napádal žalobcu verbálne vždy v čase miestnych zastupiteľstiev MČ Sever. Žalovaný opakovane identifikoval žalobcu, alebo hovoril o tom, že je zhúlený, že húli. Vie, že žalobca si nechal urobiť drogové testy v laboratóriu a následne vyzval žalovaného na miestnom zastupiteľstve, aby sa mu ospravedlnil. Žalovaný to neurobil a dokonca v tej svoje rétorike potvrdil, že si za tým stojí. Žalobca bol z toho duševne, vnútorne v diskomforte, nebolo mu to príjemné. Okrem iného žalovaný označoval žalobcu aj ako homosexuála a akési vyvrcholenie bol ten drogový útok. Označením žalobcu za zhuleného svedok jednoznačne pochopil, že sa rozpráva o drogovej závislosti. Keď to zaznelo a keď sa to riešilo, tak to vrelo, ľudia si šuškajú, vnímajú to, ale poslanci do toho nechceli vstupovať. Vždy sa ohradzovali, že to je osobný spor. Stalo sa mu, že sa ho aj novinári spýtali na žalobcu, či je homosexuál, či berie drogy, lebo to tvrdí žalovaný. Aj žalobca mal isté slovné útoky na žalovaného, určite však nie vulgárne, iba v ostrej diskusii. On sám nikdy nemal pochybnosti o žalobcovi, že užíva nejaké omamné látky. V súvislosti so spojením húliť si on predstavuje drogovú závislosť, či už silné drogy, slabé drogy, marihuana.

19. V konaní vypovedal svedok T. G. L., ktorý uviedol, že pozná obidve strany sporu. Vykonáva funkciu kontrolóra na Mestskej časti, žalobca bol poslanec, žalovaný starosta. Je v nezávislom vzťahu k obidvom osobám, nakoľko jeho postavenie kontrolóra neznamená, že by bol v podriadenej funkcii vo vzťahu k jednému z nich. Keď nastúpil na mestskú časť za kontrolóra v roku 2015, hneď na prvom zastupiteľstve zistil, že medzi tými dvoma osobami existuje nejaká vzájomná anymozita, ide o vzťahy, ktoré boli pred týmto obdobím, kedy žalobca pôsobil ako vedúci kancelárie žalovaného ako starostu. On osobne týmto ich vzájomným prekáračkám nevenoval pozornosť, ak sa to nedotýkalo jeho povinností kontrolóra. Ak nešlo o vecný problém, ich komunikáciu nijakým spôsobom neuchovával, ani nečítal. Na zastupiteľstvách MČ sa stalo viackrát, kedy orientácia diskusie viedla týmto smerom, tak svedok slengovo povedané sa vypol. Ľudia na úrade tie ich slovné útoky nevnímali pozitívne, pretože obaja dávali vysoký stupeň emócii do svojich vystúpení. Slovné napádanie žalobcu a žalovaného bolo

vzájomné, emotívne odchádzanie od vecného problému bolo na obidvoch stranách, obidvaja sa vedeli takzvane vytočiť.

20. V konaní vypovedala svedkyňa A. K. C., ktorá uviedla, že odkedy spoznala žalobcu a žalovaného v roku 2014, keď som sa stala poslankyňou Mestskej časti Košice – Sever, jej bolo jasné, že sú medzi nimi nejaké nezrovnalosti. Na niektorých zasadnutiach obaja páni reagovali neadekvátne. Ona osobne po prečítaní tieto e-maily vymazala, pretože to považuje za ich osobný spor. Vo vzájomnej komunikácii medzi týmito dvoma osobami bol žalobca vždy ten miernejší, žalovaný reagoval nervóznejšie. Vystupovanie žalobcu začalo vždy vecne, korektne, ale stalo sa, že postupom rokovania vzbĺkli vášne, ale vždy to vnímala, že on sa snažil byť kľudnejší, aj keď dôrazný.

21. V konaní vypovedal svedok T. C. N., ktorý uviedol, že v konaní ide o výrok, kde bolo použité slovo „zhulený“. On osobne by takéto výroky neriešil súdnou cestou. Vnímal to tak, že medzi nimi je nejaký spor, ktorý sa snažil na začiatku nejako urovnať, aj ostatní poslanci to chceli, pretože tento ich spor sa prenášal do práce poslaneckého zboru. Keď videli, že to asi nepôjde, brali to ako fakt. Čo sa týka e-mailov on po prečítaní ho ich zahodil. Vníma to ako jedno zo slov, ktoré bolo podané zo strany žalovaného, nie práve šťastné slovo, je to len slovný útok. Každý to berie asi inak, niekoho sa dotkne viac, niekoho menej, niekto to rieši súdnou cestou, niekto nie. Čo sa týka osoby žalobcu vo vzťahu k slovu „zhulený“, on nemá vedomosť o tom, že by požíval nejaké drogy, ani si to nemyslí a preto sa ani na toto slovo nejako neupriamoval pozornosť pri čítaní daného e-mailu. Nebral tento e-mail a použitie toho slova ako nejaký fakt, že by to bola prípadne pravda. Žalobca vystupoval v pozícii poslanca miestneho zastupiteľstva, vykonával si svoje práva a povinnosti z toho vyplývajúce a nie vždy mu bolo odpovedané na jeho otázky, ale z ich komunikácie bolo vidieť, že tam je spor. Komunikácia medzi žalovanýma žalobcom na miestnom zastupiteľstve vo väčšine skončila nie dobre. Ak jedna strana niečo požadovala, tak to nedostala a vznikalo to tak zo strany žalobcu ako aj žalovaného. Aj tá strana, ktorá bola vyprovokovaná, potom tiež následne reagovala neadekvátne.

22. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

23. Podľa článku 19 ods. 1 zákona č. 460/1992 Z.z. Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

24. Podľa Čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

25. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

26. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

27. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

28. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

29. Právo na ochranu osobnosti (tzv. osobnostné právo) prináleží každej fyzickej osobe. Zákon vypočítava jednotlivé zložky ochrany osobnosti len príkladmo, nie taxatívne, a to najmä ochranu života, zdravia, občianskej cti, mena, prejavov osobnej povahy, ochranu osobnej slobody, osobného súkromia, podoby, pseudonymu atď.. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Teda predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je

jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu, jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na práva chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obidve náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti možno rozumieť konanie smerujúce proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, ktorej objektívne spôsobilé znížiť jej dôstojnosť, vážnosť a česť a ktoré ohrozuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Je to zásadne každé nepravdivé, pravdu skresľujúce tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

30. Právne prostriedky ochrany osobnosti fyzickej osoby (upustenie od neoprávnených zásahov, odstránenie následkov takých zásahov a primerané zadosťučinenie) sú vymenované taktiež v zákone len príkladmo a nevylučujú aj ďalšie. Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženú dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, a to nielen v bežnej, ale aj v značnej miere, má takáto osoba právo na peňažnú satisfakciu. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, súd má povinnosť prihliadnuť pritom na 2 hľadiská, a to závažnosť vzniknutej ujmy a najmä na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti.

31. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, vykonal všetky dôkazy predložené a označené žalobcom, z týchto vychádzal a následne vec právne vyhodnotil, pričom nasledovné skutočnosti považuje za preukázané:

32. V konaní bolo nesporné, že žalovaný emailom zo dňa 11.3.2017 zaslal žalobcovi ako aj iným osobám - poslancom Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice - Sever (na ich emailové adresy tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku) reakciu na predchádzajúcu sériu emailov (od 9.3.2017) v znení: „Marcelko sukromne som ti napisal predvcerom ze by si nemal byt tak casto "zhuleny", lebo potom vypisujes svoje bludy .....“. Uvedenému emailu predchádzali emaily zo dňa 9.3.2017, ktoré sa uskutočnili iba medzi žalobcom a žalovaným, v ktorých žalovaný na adresu žalobcu taktiež použil expresívne výrazy ako: že sa má žalobca zamerať na svoju „porno“ kauzičku, nemá si mýliť sneh s „bielym povzbudzujúcim práškom“, lebo potom (žalovaný) nevie, či je zguľovaný alebo zhulený, že od buzeranstva k pedofílii je len krôčik a že sa žalobca má zhuliť mimo domu.

33. Zverejnenie (vedomé alebo nevedomé) nepravdivých informácií o fyzickej osobe treba v zásade vždy považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv a to aj v prípade, ak príslušná informácia nebude mať výslovne difamačný charakter. Súd uvedený výrok z emailovej správy zo dňa 11.3.2017 jednoznačne považoval za výrok difamačný, zasahujúci do osobnostného práva žalobcu na ochranu jeho cti a dôstojnosti, nakoľko svojim obsahom, formou a cieľom presahuje rámec pravdivej a objektívnej kritiky. Difamujúce tvrdenie zasahujúce do práva na ochranu osobnosti je nutné posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale aj celkového dojmu, ktorým pôsobí s prihliadnutím na všetky súvislosti okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo. Súd prihliadal aj na to, že daný výrok bol vyvrcholením súkromnej korešpondencie predstavujúcej určitý politický boj medzi zúčastnenými ako aj na skutočnosť, že obe strany sporu sú osoby verejne činné a teda musia zniesť väčšiu mieru kritiky na svoju osobu. Aj napriek uvedenému mal však súd za to, že výrok žalovaného presiahol akékoľvek hranice oprávnenej kritiky a to aj v rámci politického boja. Naviac nebolo vôbec preukázané, že tento výrok sa zakladá na pravde, nakoľko uvedené bolo vyvrátené výsledkom toxikologického vyšetrenia predloženého žalobcom. Iný dôkaz o opaku žalovaný nepredložil a ani nenavrhol.

34. Uvedený výrok je takto jednoznačne neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu smerujúci proti osobnej a mravnej integrite žalobcu, ktorý je objektívne spôsobilý jeho dôstojnosť, vážnosť a česť. Je potrebné zdôrazniť, že predpokladom zodpovednosti nie je ani zavinenie osoby zasahujúcej do práv na ochranu osobnosti a ani vyvolanie samotných následkov takéhoto neoprávneného zásahu. Nie je rozhodujúce ani to, či k ujme skutočne došlo, stačí objektívna spôsobilosť príslušného konania takúto ujmu spôsobiť. Daný výrok predstavuje nepravdivú informáciu o osobe žalobcu, kedy tento implikuje a podsúva do povedomia adresátov, že žalobca užíva psychotropné látky. V žiadnom prípade sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že daným expresívnym pojmom „zhuliť/zhulený“ je potrebné s odkazom na Slovník slovenského jazyka rozumieť vyvaľovať oči. Naopak je potrebné prisvedčiť argumentácii žalobcu, že takýto výklad daného slova je absurdný

a nezodpovedá všeobecne známej skutočnosti, že pod pojmom zhulený človek sa rozumie osoba po požití psychotropných látok.

35. Súd považuje za podstatné uviesť, že zámer, úmysel osoby zasahujúcej do osobnostných práv druhej osoby ani nemusí byť prítomný, úplne postačuje objektívna možnosť takéhoto zásahu. Súdna prax pripúšťa možnosť použiť v rámci kritiky aj relatívne ostrejšie výrazy, ktoré sprevádzajú výmenu polemických názorov. Nemožno však zabudnúť na to, že takto použité výrazy sú vo svojej podstate koncentrovaným kritickým hodnotením osoby, voči ktorej sú namierené. Preto aj v takomto prípade je nevyhnutné, aby takéto hodnotenie malo svoj základ v príslušných objektívne existujúcich skutkových okolnostiach, pretože v opačnom prípade by išlo o neoprávnenú kritiku.

36. Z obsahu a formy vyjadrenia žalovaného v emaili zo dňa 11.3.2017 vyplýva úmysel osobu žalobcu znevážiť a uraziť (tzv. intenzívny exces), a teda ide o zásah, ktorý je spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Žalovaný nepochybne použitím daného pojmu „zhulený“ dosiahol mieru expresivity, ktorá vysoko prevyšuje úroveň všeobecne uznávanej slušnosti a z kontextu daného pojmu v predmetnej korešpondencii je dokonca zrejmý aj úmysel znevážiť a uraziť osobu žalobcu ďaleko presahujúci charakter oprávnenej kritiky, nakoľko vo výroku žalovaného nešlo o žiadnu kritiku, ale iba o výsmech a urážku žalobcu. Je evidentné, že primárnym cieľom daného vyjadrenia nie je polemika o nastolenom probléme týkajúcom sa záležitostí mestskej časti, ale len hanobenie a zneuctenie osoby žalobcu. Žalovaný chcel poškodiť žalobcu na jeho právach na ochranu osobnosti, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že s takýmito a podobnými výrokmi žalovaný neprestal ani po podaní žaloby o ochranu osobnosti. Práve preto súd žalobe žalobcu v jeho v I. výroku vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa šírenia nepravdivých alebo urážlivých informácii o žalobcovi, ktoré by boli spôsobilé znížiť dôstojnosť žalobcu alebo jeho vážnosť v spoločnosti alebo zasiahnuť do jeho občianskej cti. Súd považoval daný výrok za dostatočne určitý, zrozumiteľný a aj vykonateľný. Je nemysliteľné, aby žalobca bol schopný definovať výrokovú časť uloženia povinnosti zdržať sa ďalších zásahov do jeho práva na ochranu osobnosti konkrétnejšie a podrobnejšie, nakoľko nie je v moci nikoho predpokladať konkrétnu aktivitu, konanie, ústny alebo iný prejav žalovaného vo vzťahu k osobe žalobcu, ktoré by mohli zasiahnuť do práva na ochranu jeho osobnosti. Takto formulovaný výrok zodpovedá hmotnoprávnym ustanoveniam §§ 11 a nasl. OZ.

37. Vzhľadom na skutočnosť, že tento výrok predstavujúci neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu bol adresovaný viacerým osobám – poslancom Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice – Sever a zároveň dňa 19.4.2017 žalobca na XVIII. Zasadnutí daného zastupiteľstva odmietol vyhovieť žiadosti žalobcu odvolať výrok, že je pod vplyvom drog a ospravedlniť sa žalobcovi, súd konštatuje, že táto nepravdivá informácia bola zverejnená širokému okruhu osôb, zverejnená aj na internete a teda zásah je nutné považovať za široko aj dlhodobo pôsobiaci. Ktokoľvek, kedykoľvek aj v budúcnosti si môže nahrávku z tohto zastupiteľstva vypočuť a teda zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu je bez časového resp. územného ohraničenia. Práve preto súd dospel k záveru, že žalovaný môže dané odčiniť ospravedlnením sa na verejnom fóre, t.j. na najbližšom zasadnutí miestneho zastupiteľstva a preto súd vyhovel žalobcovi aj vo výroku II. a uložil žalovanému sa ospravedlniť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd danú povinnosť ospravedlniť sa na najbližšom zasadnutí miestneho zastupiteľstva uložil aj napriek skutočnosti, že mnohí poslanci miestneho zastupiteľstva momentálne sú už iné osoby než v čase 19.4.2017, pretože ak bol prvotný difamujúci výrok adresovaný poslancom MČ (nie konkrétnym fyzickým osobám ako napr. priateľom a známym) a zároveň potvrdený aj na verejnom zasadnutí MČ, je jediným adekvátnym spôsobom vyjadriť svoje ospravedlnenie práve takto a na tomto fóre.

38. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určenie vzťahu medzi mierou ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti a konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takejto ujmy; vždy ide o právny nástroj, ktorého úlohou je zabezpečiť rešpektovanie a ochranu osobnosti fyzickej osoby. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 25.9.2003, sp. zn. 30Cdo 1542/2003)

39. V prípade, ak v dôsledku obzvlášť závažného neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby dôjde k vzniku nemajetkovej ujmy, v oblasti občianskeho práva sa využíva satisfakčná funkcia peňazí, ktoré v prípade vzniku majetkovej ujmy majú reparačnú funkciu. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 28.6.2007, sp. zn. 30Cdo 1522/2007)

40. Pod pojmom zníženia dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere možno rozumieť nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla v osobnostnej sfére fyzickej osoby a ktorú táto fyzická osoba vzhľadom na povahu, intenzitu, opakovanie, trvanie a šírku okruhu pôsobenia nepriaznivého následku pociťuje a prežíva ako závažnú. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 27.10.2003, sp. zn. 30Cdo/2005/2003)

41. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Iba v prípade, ak sa dostatočne preukáže reakcia svedčiaca o znížení dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, možno výnimočne fyzickej osobe subsidiárne priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je síce premetom voľnej úvahy súdu, nie je však jeho nepreskúmateľnou ľubovôľou. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 15/02, Zo súdnej praxe č. 32/2003)

42. Čo sa týka výroku o povinnosti uhradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu, súd tento nárok nepovažoval za dôvodný, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti došlo v značnej miere. Práve naopak všetci vypočutí svedkovia (okrem p. G.) sa vyjadrili, že takéto a podobné výroky žalovaného na adresu žalobcu vnímali len ako ich „súkromný“, z minulosti pretrvávajúci spor v rámci politického boja, ktorému nevenovali pozornosť, prípadné emaily podobného rázu a obsahu vymazali, slovným potýčkam žalobcu a žalovaného na verejnej scéne napr. na zastupiteľstvách ale aj v korešpondencii neprikladali taký značný význam, ktorý by zmenil ich pohľad na osobu žalobcu. Tento a podobné výroky žalovaného nemali nejaký vážny, hlboký vplyv v okruhu jeho kolegov. Žalobca zároveň nepreukázal, že by daný výrok spôsobil rozsiahle zníženie dôstojnosti a vážnosti v rodinnom kruhu, v spoločenskej a sociálnej oblasti. Jediný, kto vypovedal v tomto smere v prospech žalobcu bol p. G., ktorý uviedol, že nejaké ďalšie osoby, politici či novinári sa ho dotazovali k otázke pravdivosti informácie o požívaní psychotropných látok žalobcom. Išlo nepriame a len sprostredkované názory iných bližšie neidentifikovaných osôb, ktoré takto súd ani nemohol vypočuť naviac, ak ich výsluch žiadna zo strán nenavrhla. Taktiež nebolo preukázané a ostalo iba v rovine tvrdení žalobcu, že daný difamačný výrok zasiahol aj jeho rodinnú sféru, kedy jeho mama bola vystavená určitým otázkam kolegov k osobe žalobcu. Týmto nebola naplnená základná podmienka pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 OZ a preto súd tento nárok zamietol.

43. Súd nevykonal dôkazy navrhované žalovaným, nakoľko tieto boli prednesené až priamo na pojednávaní dňa 15.11.2018, t.j. po uplynutí lehoty sudcovskej koncentrácie, na ktorú bol žalovaný upozornený pri doručovaní uznesenia zo dňa 11.5.2018.

44. Súd má za to, že vyššie uvedeným odôvodnením sa vyjadril ku všetkým otázkam, ktoré mali pre vec podstatný význam a dostatočne objasnili skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania (ktoré títo v konaní viacnásobne opakovali), nakoľko všeobecný súd vo svojom rozhodnutí nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (Nález Ústavného súdu SR III. ÚS 16/2002).

45. Európsky súd pre ľudské práva zaujal stanovisko, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (rozsudok vo veci Ruiz Torijo c. Španielsko z 9. decembra 1994, Annuaire, č. 303-B). Ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 209/04 tiež vyslovil, že „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje pre záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

46. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd žalobu žalobkyne v 1. rade o vyslovenie neplatnosti výpovede z nájmu najmä z dôvodu neunesenia dôkazného bremena ako nedôvodnú zamietol.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Ak bolo nepriznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch dané úvahou súdu, tak aj v prípade, keď mal navrhovateľ formálne úspech len čiastočný, prichádza do úvahy plná náhrada trov konania (rozsudok Ústavného súdu ČR z 22.6.2000, sp. zn, III.ÚS 170/99).

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku s prihliadnutím na vyššie citovanú judikatúru a aj napriek tomu, že žalobca bol úspešný len čiastočne, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o konkrétnej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

52. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

53. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevylučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 Civilného sporového poriadku.

54. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

55. V tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovaného či už z hľadiska jeho osobnej, sociálnej či finančnej situácie, kedy žalovaný ani netvrdil a nežiadal pri náhrade trov konania prihliadať na ustanovenie § 257 CSP. Zároveň dôvody hodné osobitného zreteľa súd nevidel ani v charaktere konania, ktoré by odôvodňovalo nepriznanie náhrady trov konania. Práve naopak súd považoval za spravodlivé zaviazať žalovaného na plnú náhradu trov konania (vo výrokoch, v ktorých bol úspešný), nakoľko možno aj s prihliadnutím na uloženú povinnosť náhrady trov konania žalovaný sa v budúcnosti vyhne takémuto a podobnému konaniu či nekorektným a neslušným verbálnym útokom a to nielen voči osobe žalobcu a nielen v rámci politického boja.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).